

at der kan være situationer, hvor man for folkerettens skyld må handle imod folkeretten. Der anførte jeg en eventuel handling mod Hitler i 1930'erne. Det havde været et forsvar for den folkeret, Hitler brød. Og på samme måde er et opgør med den terrorisme, som er et bevidst brud på folkeretten, til syvende og sidst et forsvar for folkeretten. Det skulle dog ikke være vanskeligt at finde ud af. Jeg tror, at selv hr. Svendal med hans berømte analytiske evner ville kunne finde ud af det.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00 med fru Gitte Seeberg som ordfører.

Mødet hævet kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Gitte Seeberg (KF):

For Det Konservative Folkeparti har det været klart, at betingelserne for at deltage i krigen mod Irak var opfyldt. Vi deler ikke den tvivl, som en del af Folketingets partier her tidligere på dagen har givet udtryk for. Det fremgår bl.a. af det juridiske notat, som Udenrigsministeriet udarbejdede i marts måned, og det stod i øvrigt også klart, da Folketinget i 1998 i bred enighed vedtog på daværende tidspunkt at give regeringen bemyndigelse til at deltage i et angreb mod Irak.

Irak har siden Golfkrigen blæst højt og flot på det store antal resolutioner, der er vedtaget i FN's Sikkerhedsråd. I november sidste år vedtog Sikkerhedsrådet enstemmigt resolution 1441, som vi jo tidligere har haft lejlighed til at diskutere her i Folketinget.

1441 var en præcisering og en konkretisering af tidligere resolutioner. Kravene til Irak var som bekendt, at Irak omgående og uden betingelser skulle samarbejde med FN's våbeninspektører. Man kan selvfølgelig have forskellige synspunkter om, hvornår nok er nok. Men samarbejdet uden betingelser viste sig imidlertid endnu en gang at være forgæves. Styret i Bagdad samarbejdede ikke som forudsat i resolution 1441. Såle-

des fremlagde man ikke beviser for, at giftgasser, herunder anthrax, og andre masseødelæggelsesvåben, rent faktisk var destrueret; våben, som Saddamstyret ved tidligere lejligheder havde beviset at være villig til at bruge, bl.a. i forhold til det kurdiske mindretal i Irak – noget, der i øvrigt kostede i størrelsesordenen en kvart million mennesker livet.

Betingelserne for intervention var således til stede, da vi i Danmark besluttede at deltage i krigen mod Saddam og Irak. Bemyndigelsen til at gennemtvinge Sikkerhedsrådets krav var allerede til stede ved resolution 678, som var den, Folketinget benyttede sig af i 1998.

Saddamstyrets manglende samarbejde og manglende vilje til at dokumentere destruktions af masseødelæggelsesvåben måtte føre til en afvæbning af styret, sådan som det også er sket. Denne beslutning mener vi i Det Konservative Folkeparti fortsat var den rigtige. Det ville naturligvis have været ønskværdigt, som udenrigsministeren også var inde på, om der havde været en ny og måske mere klar resolution, så dette spørgsmål ikke havde været til diskussion. Men det stod jo klart i starten af året, at der ikke ville komme en ny resolution.

Når jeg siger, at det ville være ønskværdigt på den hjemlige bane, så skyldes det jo, at det selvfølgelig havde været bedst, om der havde stået et bredt flertal i Folketinget bag beslutningen, sådan som vi kan glæde os over det vil ske i morgen, når Folketinget beslutter sig for at forlænge dansk tilstedeværelse i Irak.

Folketinget har i øvrigt tidligere, som statsministeren også påpegede, besluttet at sende soldater ud, i øvrigt uden forudgående sanktionering i FN's Sikkerhedsråd. Det skete, da vi sendte soldater af sted til Kosovo.

Men alt det her betyder jo ikke, at vi ikke i fremtiden skal kunne diskutere folkeretten også set i lyset af den verden, vi i dag befinder os i. Verden er i forandring, og det er trusselbilledet også. Ved nogle lejligheder har det været oplagt for FN at gribe ind, men det er af forskellige årsager ikke sket. Jeg synes derfor bestemt, det vil være interessant at diskutere, om der i fremtiden skal opstilles andre og nye betingelser for, hvornår man kan intervenere, sådan som også Kofi Annan har været inde på, hvis man kan forudse en humanitær katastrofe under opsejling, eller hvis et land f.eks. vedvarende overtræder menneskerettigheder.

For jeg tror, at på trods af uenighederne kan Folketinget her være enige om en ting. Vi er mu-